

Lacurile glaciare din Alpi

Lacul Léman

Lac de origine glaciara. I se poate spune "Marea din Alpi". Lung de aproape 73 de kilometri si lat de aproape 14, este al doilea lac al Europei, dupa Balaton, si cel mai mare dintre lacurile alpine. Capatul vestic se afla la Geneva, cel mai cosmopolit dintre orasele elvetiene, locul de unde Rhonuliese din lac si porneste cu o viteza ametitoare spre Burgundia si apoi spre Miderana. Capatul de est se afla la Montreux, cu festivalurile si cu nu mai putin celebrul sau cazinou. Intre acestea, pe malul nordic elvetian si pe cel sudic francez se aliniaza orase si sate pline de farmec, castele si plaje.

Lacul este situat intre Franta si Germania, are o suprafata de 581.5 kmp, iar adancimea maxima este de 309 m.

Lacul prin care Rhônul isi vehiculeaza apele, lacul cu tarmuri contrastante si pitoresti, Lémanul sau Geneva, cum i se mai spune dupa orasul situat in extremitatea vestica, este unul din cele mai pitoresti in Europa vestica.

Daca pe coastele nordice, insorite, ale cantonului elvetian Vaud-de o parte si de alta a pitorescului oras *Lausanne* se dezvolta via de vie, cele sudice, ale muntilor Savoy, sunt abrupte, stancoase si umbrite de galeria piscurilor inalte alpine. Fundalul panoramei admirate de la Lausanne si Geneva este dominat de Mont Blanc, cel mai inalt pisc al Alpilor si al Europei (4810 m). Acest decor a atras foarte multi oameni de litere si arte, de stiinta si politica. *Voltaire* si *Goethe*, *Rousseau* si *Byron*, *Alexandre Dumas* (tatal) sunt numai cativa care au gasit linistea si inspiratia pentru realizarea capodoperelor lor.

Lémanul a constituit locul si lacul unde s-a nascut stiinta despre lacuri-*limnologia*. Aici, pe tarmul nordic, F.A. Forel, profesor la Facultatea de stiinte ale naturii din Lausanne, a studiat si a scris trei volume asupra lacului Léman (1892-1895), primul tratat de limnologie (1901), punand prin acestea piatra fundamentala a unei stiinte interdisciplinare, care avea sa se dezvolte foarte repede in prima jumata a secolului XX.

Lacul Léman este constituit si prin cateva particularitati ale apei si anume: are culoarea cea mai albastra dintre lacurile alpine; datorita diferențelor de presiune care se inregistreaza pe suprafata lui se produc *seișe* care ajung la cca. 1 m lungime; desi este intr-o zona temperata si flancant de munti inalti cu zapezi vesnice, lacul ingheata numai la margini, aceasta datorita rezervei mari de caldura inmagazinata. Forel a facut un calcul si a ajuns la concluzia ca intre 19-24 decembrie 1879, la o scadere a temperaturii apei cu 0.2°C caldura eliberata a fost estimata la 10 miliarde calorii, echivalentul a 1 250 000 tone carbuni.

Rezerva mare de caldura acumulata in apa lacului creeaza si un topoclimat mai bland in jur, ceea ce a dus la dezvoltarea unor statiuni balneoclimaterice ca Vevey si Montreux, in Elvetia, Evian-les-Bains si Thonon-les-Bains, in Franta.

Soseaua ce da ocol lacului se agata de abruptul muntelui, apoi coboara prin orasele si sate inundate de flori, serpuieste printre podgoriile savoiarde, da ocol terenurilor de golf, proprietatilor burgheze si castelelor parca neschimbate din vremurile marchizilor, trece razant cu porturi pentru iahturi si mici ambarcatiuni cu vele.

Lacul Como

Lacul Como, denumit si Lario, este impartit in 3 ramuri cu proape aceeasi lungime. Lac de origine glaciara, are o suprafata de 145.9 kmp si o adancime maxima de 410 m.

Lacul Como este al treilea lac ca marime si primul in ceea ce priveste adancimea din Italia.Are o configuratie mai aparte fata de celelalte lacuri nord-italiene,fiind sub forma lui Y rasturnat.Acesta este drenat de raul Adda,unul din principalii afluenti ai fluviului Po.

Lacul este strajuit pe ambele parti de culmi muntoase care ajung pana la 2610 m,in vf.Legnone.Intre cele doua brate ale lacului,in partea sudica,vf.Nesso atinge numai 1685 m.Ca si in cazul celorlalte lacuri subalpine,masele de aer calde mediteraneene patrund in lungul lacului,determinand un climat mai bland.Apele curate si reci ale affluentilor(Adda si Mera)si scurgerea din lac tot din artere hidrografice mari asigura o buna primenire a volumului de apa.Tarmul vestic al lacului Como,cunoscut sub numele de riviera *Tremezzina*,este foarte propice turismului.De altfel,aici au fost facute primele amenajari turistice,ulterior extinzandu-se pe toata lungimea tarmului.

Pinternul Nesso dintre cele doua ramuri lacustre,ofera o frumoasa panorama asupra lacului si culmilor inalte alpine.In partea sudica a pinternului Nesso,in regiunea deluroasa Brianza,se gasesc cateva lacuri mici(Annone,Alserio),care reprezinta un preludiu al marelui lac Como,dar folosite si acestea in turism.

In localitatea

Como,situata in ultima prelungire a bratului vestic,se gasesc vestigiile unui atractiv oras roman.

Priveliste din jurul lacului este frumoasa,aceasta si datorita reliefului care inbina apa cu muntii, sate pitoresti, vile luxoase si parcuri. Climatul este bland, temperat continental, asigurand o activitate turistica intr-o mare pare a anului.

Lacul Como era pe vremuri al aristocratilor, al filosofilor si al artistilor neinteleesi. In plus, oligarhii rusi si-au gasit aici loc de joaca. Mai ales in ultima vreme, cauzand, pe langa distrugerea simbolica a Lacului Como, si o explozie a pieteimobiliare. Pentru ca localnicii nobili care au supravietuit "intemperiilor" refuza cu orice pret sa-si vanda conacele cu varste de secole miliardarilor estici, acestia au ajuns sa ofere preturi care depasesc cu mult imaginatia si de cateva ori pretul real al caselor respective. Si totusi, in mijlocul acestei "crize turistice", Lacul Como ramane unul dintre acele spatii care fac ca toate celelalte obiective turistice ale lumii sa paleasca serios. Macar pentru o vreme, cel putin.

Dintre toate lacurile de origine alpina ale Europei,Lacul Como este cel mai adanca (la Aregegno,el atinge 410 m) si desigur cel mai variat.El se intinde spre miasa-noapte de-a lungul a doua siruri de munti(a caror altitudine incepe de la vreo 500 m si creste in partea superioara pana la 2600 m)urmand linia lor serpuita si presarata cu golfuri si golfulete.Pe tarmurile sale se gasesc paduri de foioase sau confiere care acopera uneori coamele muntilor,orasele si satele sale primitoare,porturi,castele vechi sau libeis in care reusesc sa convetuiasca impregna maslini,duzi,chiparosi,castani,smochini,nuci dafin de culoare roz sau lamaie.

Lacul Garda(Benaco)

Lac de origine glaciara.Este situat in Italia ,are o suprafaata de 370 kmp si o adancime maxima de 342 m.

Pe versantul sudic al Alpilor,in zona de contact cu campia Padului,se afla cel mai mare lac al Italiei,situat intr-o vale modelata de ghetarii din pleistocen. Peisajul,foarte variat,se schimba de-a lungul celor 51 km lungime ai lacului,pe masura ce patrunde in interiorul lantului alpin.Tarmul estic este dominat de masivul calcaros Baldo,care atinge 2218 m altitudine,constituind un obstacol in calea maselor de aer mai reci din nord si nord-est.Volumul de apa din lac si adaptul muntelui creeaza un climat bland,(ceea ce permite dezvoltarea optima a pomilor fructiferi mediteraneeni(maslini,duzi, smochini, lamaii,vita de vie).

In lac se varsă raul Sarca, care izvorește din masivul Adamello, cu altitudine de 3554 m, acoperit spre varf cu zapezi vesnice. Scurgerea către raul Pad se face prin raul Mincio, asigurându-se o primenire continuă a apelor și condițiile bune de dezvoltare a crapului, pastravului și a altor specii de pesti.

Condițiile climatice, peisajul geografic atragător, distanța mică față de marile orașe - Milano, Venetia, Bologna - a condus la dezvoltarea intensă a turismului.

Tarmul vestic și sud-vestic al lacului, numit și *Riviera Benaceuse*, include stațiunile de odihnă Riva, Garda, Gargano, Salo, iar pe cel estic Malcesine și Brenzone.

Lacul Iseo(Sebino)

Lac de origine glaciara. Este situat în Italia, are o suprafață de 65.3 km² și o adâncime maximă de 250 m.

Face parte din seria lacurilor nord-italiene, cu suprafață mai mică, dar cu adâncime destul de mare. Lacul Iseo primește și din el se scurge raul Oglio, unul din afluenții principali ai fluviului Po. Deși înalțimile culmilor muntoase din jur nu depășesc 2000 m (vf. Guglielmo 1949 m) totuși diferența este mare față de nivelul lacului, care este la 185 m. În partea centrală a lacului se găsește Monte Isola - astăzi după cum arată și numele fiind o insulă, un martor de erupțiune detasat din zona muntoasă înconjuratoare - cu altitudinea de 599 m (cu 414 m deasupra lacului) și suprafața de 6 km². Pe această insulă se găsește un bloc erratic enorm (73 mc) impins de ghetarul de vale și care constituie un important punct de atracție turistică.

Regiunea lacului Iseo se caracterizează printr-un climat bland, mediteranean, care a determinat dezvoltarea vegetației specifice. Pe malul lacului se gasesc stațiuni balneoclimaterice binecunoscute ca Bornate și Marone, centre industriale ca Sarnico, Tavernola, Bergamasco și în special Lovere și Pisogne. Lacul este bogat în peste (Salmo trutta-pastrav, Tinca vulgaris-lin) fiind folosit în piscicultura, transport, pe lângă funcția principală-turismul.

Lacul Lugano(Ceresio)

Lac de origine glaciara. Este situat între Elveția și Italia, are suprafață de 50.5 km² și adâncimea maximă de 288 m.

Ocupă o veche vale glaciara de formă putin obisnuită, mai mult o depresiune interioară alungită, deoarece nu este drenată de un râu principal spre sud, astăzi cum se întâmplă cu toate celelalte lacuri de vale glaciara de pe versanții sudici ai Alpilor. Forma acestui lac se asemănă foarte mult cu cea a lacului *Vierwaldstätter* (*Celor patru cantoane*) din Elveția.

Apa lacului Lugano se scurge printr-o vale îngustă - Tresa - în lacul Maggiore. Cea mai mare parte a lacului aparține Elveției (cca. 2/3). Pe lacul Lugano, între localitățile Melide și Bissone, s-a construit un pod de cale ferată și o sosea ce leagă Milano de Elveția, legătura ce se realizează apoi prin tunelul St. Gothard.

Regiunea lacului Lugano este comparabilă - sub aspectul peisajului și potențialului turistic - cu cele vecine, ale lacurilor Maggiore și Como. Orasul Lugano, așezat în portiunea

centrala de pe tarmul vestic al lacului, este cel mai mare din partea sudica a Elveției, un important centru turistic.

Pe malul estic al lacului se aseste o mica enclava italiană (Campione), de 2.5 km², pe teritoriul elvețian.

Lacul Maggiore

Lac de origine glaciara. Este situat între Elveția și Italia, are o suprafață de 212.2 km² și o adâncime maximă de 372 m.

Face parte din aceeași categorie a marilor lacuri nord-italiene, de pe versantul sudic al Alpilor. Lacul ocupă cca. 65 km din valea râului Ticino, afluent important al fluviului Po. Pe valea lui Ticino, în amonte de lac, se găsește calea ferată și soseaua care mai în nord trece prin tunelul St. Gotthard din Italia în Elveția. Pe un alt afluent al lacului, Toce, la izvoare, se găsește renumitul tunel Simplon, care leagă orașele Milano și Geneva.

Lacul Maggiore se leagă de alte trei lacuri mai mici: Orta, în vest, cu 18.2 km² și 143 m adâncime, Varese cu 15 km² și 26 m, și Lugano cu 50.5 km² și 288 m, ultimele două în partea estică, formând un adevarat complex lacustru montan.

Desi patrunde mult în interiorul lanțului alpin, deschiderea largă pe care o are spre sud, permite influența climatului submediteranean aproape în toată lungimea lacului.

Regiunea lacului Maggiore este cea mai importantă din punct de vedere turistic din seria marilor lacuri alpine nord-italiene.

Lacul este folosit intens pentru diferite sporturi de apă, transport de pasageri și marfuri, pescuit.